जिम्ह प्रभुया भजन(२)

मुंम्ह

चैत्यराज वज्राचार्य

सफू :		जिम्ह प्रभुया भजन (२)
मुंम्ह :		चैत्यराज वज्राचार्य
हामाः		छेँजः
पिकाकः		छेँजः
न्हापां :		ने.सं.११२७
मू :		-

कम्प्यूटर टाइपः कश्यप वज्राचार्य

चैत्य राज वज्राचार्य

(ने सं १०३३ थिंला गा १ - नेसं ११२१ थिंला थ्व १)

छ्वाःचा थःगु खँ

थ्व भजन जि बाः चैत्यराज बज्राचार्यजुं थासं थासय् भजनय् वं बलय् मेपिसं हाःगु, थम्हं हालागु, थःत यःगु भजन मुंकातया दीगु खः। वहे भजनयात सफूया रुप बिइगु ज्या जक जिपिंपाखें जूगु खः।

जि बा नं सदां भगवान श्रीकृष्णयात मालिक भावं भक्ति याना दी। रुपया आराधना याना दी।

साकाहारी वय्कलं गुगुं नं कथं हिंसाय् ब्वतिकाया मदी। हिंसायाये माःगु दक्व पूजा आजा तकं त्वःता दिल। बिसुद्ध प्रेम भक्तिइ थःत दुबीका दिल। वहे प्रेम पूर्ण भक्ति, वहे भाव पूर्ण थ्व भजन खः।

ने.सं. १०३३ थिंलागा १ (बि सं १०६९ पौष कृष्ण प्रतिपदा) कुन्हु बा हिरामणि व मां बेतिमायाया कोखं वय्कःया जन्म जूगु खः। ख्वपया इताछेँ त्वालय्। ल्हासांनिसें नेपाः बिज्याःम्ह क्यान्छा लामाजुया धर्मदेशना न्यनेत वय्कः नं मांलिसे वन। धर्मदेशनाया भ्वलय् लामाजुं हिंसा धयागु पाप मध्ये नं तःधंगु पाप खः धकाः धयाबिज्याय्वं व कुन्हु निसें हिंसा याना याय्माःगु दक्वं ज्या त्वःतादिल। त्वाःया भजन छेँय् सदां तबला व हामो नियम थाना भजन यानादीम्ह वय्कःया साधु संत महात्माप्रति यक्व हे श्रद्धा दु। प्रेम दु। भाव भक्ति दु। यक्व साधु संत महात्मालिसे हे वय्कलं संगत याना दिल। ज्ञान कयादिल। कृष्ण भक्तिया भक्त श्रीकृष्ण मंजरी देवी वय्कःया गुरु हे जुल।

भिंगु संगतं हे जीवनयात खःकथं न्ह्याकेत अःपुइ। थ्व खँयात जीवनकाःछि हे मन्त्र भाःपिया दिल। थम्हं हालागु भजन थें हे सरल जिन्दगी म्वानाः ने.सं. ११२१ थिंला थ्व १ (वि. सं २०५७ मंसिर प्रतिपदा) कुन्हु ८८ दँया बैंसय् वय्कलं थ्व संसारयात त्वःता भाल।

बाः नं मुंकादीगु थ्व भजनयात सफूया रुप बीत कम्प्यूटरय् टाइप याय्गु ज्याय् जि किजा कश्यप बज्राचार्य यक्व ग्वाहालि दु। अथेहे भ्वंया व्यवस्थाय् किजा कपिल बज्राचार्यया नं उलि हे ग्वहालि दु।

जीवन थौंया निंति जक म्वायेगु मखु मेगु जुनियात नं भिंकेमाः। थम्हं यानागु मखुगु ज्याया निंति थः ग्यायेमाः। थथे ग्याःसा हे जक भिंगु

लँपुइ न्ह्यायत अःपुइ । भजनं फ्रीगु जीवनयात थुकथं हे म्वायेत अःपुका बी ।

भगवानयात रुपया रुपय् खंकाः साधना याइपिं सकसित नं थ्व भजन यइ । थ्व भजन ब्वना थःत भचा जक नं सुधार यायेफत धाःसा वया मुक्ति तापाः मजू । अस्तु ।

सुभाय् ।

नारद वज्राचार्य

कुलेश्वर, यैं
नेपाल सम्वत् ११२७ पोहेलाथ्व

मेरो सानो भनाइ

यो भजन मेरो बा ठाउँ ठाउँमा भजनमा जानु हुँदा अरुहरुबाट सुनेको, आफूले घरमा कीर्तन गर्ने गरेको भजनको संग्रह हो । यसलाई पुस्तकाकार दिने काम मात्र हामीबाट भएको हो ।

मेरो बा सँधै भगवान श्रीकृष्णलाई मालिकको भाव लिइ भक्ति गर्नु हुन्थ्यो । रुपको आराधना गर्नु हुन्थ्यो ।

ने.सं. १०३३ थिंलागा १ (बि.सं. १०६९ पौष प्रतिपदा) का दिन पिता हिरामणि र आमा बेतिमायाको कोखबाट उहाँको जन्म भयो । भक्तपुरको इताछैं टोलमा । ल्हासादेखि दण्डवत गर्दै पाल्नु भएका बौद्ध विद्वान क्यान्छ्या लामाजुको धर्मदेशना सुन्न आमासँग जानु भयो । धर्म देशनाको सन्दर्भमा लामाजुले हिंसा पाप मध्ये पनि ठूलो पाप हो भनि भन्नु भएको सुने पछि त्यै बेलादेखि उहाँले हिंसा गरेर गरिनु पर्ने सबै काम छोड्नु भयो । टोलको भजन घरमा सँधै हार्मोनियम र तबला बजाइ उहाँ भजन गर्नु हुन्थ्यो भने साधु संत माहात्मा प्रति अति नै श्रद्धा गर्नुहुन्थ्यो । प्रेम र भक्ति भाव राख्नु हुन्थ्यो । उहाँहरुबाट ज्ञान लिनु हुन्थ्यो । कृष्ण भक्तिका भक्त श्रीकृष्ण मंजरी देवी उहाँको गुरु नै हुनु भयो ।

राम्रो संगतले जीवन राम्रोसँग जिउन सरल हुन्छ । यो कुरालाई उहाँले जीवन भर मन्त्र जस्तै लिइराख्नु भयो । आफूले कीर्तन गर्ने गरेको भजन जस्तै सरल जीवन जिएर, ने.सं. ११२१ थिंलाथ्व १ (वि.सं. २०५७ मंसिर प्रतिपदा) का दिन ८८ बर्षको उमेरमा उहाँले आफ्नो नश्वर देह त्याग गर्नुभयो ।

बाले संग्रह गर्नु भएको यो भजनलाई पुस्तकाकार दिन टाइप गर्ने काममा भाइ कश्यप वज्राचार्य र प्रकाशनको लागि कागज आदिमा भाइ कपिल वज्राचार्यको धेरै सहयोग छ ।

जीवन आज मात्र जिउने हैन, हामीले भोलिको जुनि पनि सुधार्नु पर्दछ । आफूबाट हुन गएको गल्तिमा आफू डराउनु पर्दछ । यसरी मनमा डर लियौं भने राम्रो बाटोमा लाग्न कठिनाइ हुँदैन ।

भगवानलाई रूपको रूपमा देखेर साधना गर्नेहरुको निम्ति यो भजन मन पर्ने छ। यो भजनबाट आफूलाई अलिकति पनि सुधार गर्न सकियो भने उसको निंतिं मुक्ति टाढा छैन। अस्तु।

नारद वज्राचार्य

कुलेश्वर, काठमाडौं।
ने.सं.११२७ पोहेलाथ्व।

धलः

१. अति नं हिसि दु कौस्तुभ मणि दु १
२. वने नु रे बगैंचाय् वने नु २
३. याकःचा वनेमते राधा ४
४. बार बार दइमखु ५
५. रघुकुलया सत्य तयेत ६
६. हे नाथ छितः गथे छोय्गु ७
७. जोगियागु भेष कयाः ८
८. झ्यालं नं फय् वयाः मत जक ९
९. जिगु जीवन सहारा सुं हे मदु १०
१०. करपिन्त दुःख बी मज्यू ११
१. हेर न पत्र पठायो यमले १२

२. भक्ति गरौं हरिको १३
३. बित्यो रात आधा १४
४. हेर भाई जिन्दगीको १५
५. भनिदेउन यो दुःखिलाई १६
६. आउनु भएन कृष्ण आउनु भएन १७
७. राधा माधब युगल प्रभुको १८
८. जगत्गुरु श्री कृष्ण प्रभुको १९
९. लौ न हरि आज मेरो २०
१०. कासि गएँ, मथुरा गएँ २१
११. अब अर्पण गर्दछु जीवनको २२
१२. स्वपना झैं संसार छ २३
१३. हे नाथ म अनाथ २४
१४. हे पापिनी तिमीले २५
१५. मेरो प्राण छुटोस् भगवान २६
१६. जय शिव शंकर भोला २७
१७. श्याम तिम्रो संझना कहिले नछुटोस् २८
१८. हरायो शक्ति सामर्थ २९
१९. भजनमा कृष्ण सवारी हवस् ३०
२०. प्रभो तिमी हौ अभिष्टदाता ३१
१. हरि कीर्तन क्यों छोड दिया ३२
२. मेरे नैया हैं मझधार ३३
३. कवतक रहोगे रुथे ३४

४.	अबध नाथ ब्रज नाथ तुम्हारा	३५
५.	सखिरी सुन बंशि बाज	३६
६.	कृष्ण प्यारेको भूल मतजाना रे	३६
७.	म्हाने चाकर राखो जी	३७
८.	जयश्री राधे राधे	३७
९.	कृष्ण हरे श्री कृष्ण हरे	३८
१०.	प्रभुजी प्रभुजी तुम राखो लाज	३८
११.	पायो री मैने	३९
१२.	मिलादो सखि श्याम सुन्दर	३९
१३.	सुहाने सखि मोहन की मोहे	४०
१४.	आना सुन्दर श्याम हमारे घर कीर्तन में	४०
१५.	मतकर तू अभिमान	४१
१६.	रघुपति राघब राजा राम	४२
१७.	प्राणी, भजले राधेश्याम	४३
१८.	नमामि समिसान	४४
१९.	जहां ले चलोगे वहिं मैं चलुंगा	४५
२०.	जय शिब ओंकारा भज	४६

१.

अति नं हिसि दु, कौस्तुभा मणि दु
गय्‌याना त्वःते छिगु माया ।

नेतालय् ती दु, हृदय्‌स श्री दु
गय्‌याना त्वःते छिगु माया ।

अमरगु नां दु, नां धनी छि दु
गय्‌याना त्वःते छिगु माया ।

सिनावंपिं यक्व दु, नर्कस पापि दु
गय्‌याना त्वःते छिगु माया ।

मुक्तिजूपिं यक्व दु, मुक्ति छिके दु
गय्‌याना त्वःते छिगु माया ।

भक्ति याःपिं यक्व दु, भक्तयाके माया दु
गय्‌याना त्वःते छिगु माया ।

२.

वने नु रे बगैंचाय् वने नु
त्वह जक स्वां निफ्वः थ्वय्त
तर राम लक्ष्मण स्वयेत ॥

जिगु म्हगसय् भ्काःम्ह खःला
धाल सकसिनं बांलाः
मन जिगु गबलय् स्वयेथें
जुयाच्वन मुखुस्वां होय्थें ।
स्वः नुरे भ्की स्वां थ्वय्थें ॥

बांलाःगु मिखा अति वैगु
मस्वयाथें जक वं स्वैगु
खनेमात्रं जुल जि ला तस्वीर
ख हे खः ला वहे छम्ह वीर ।
जिगु मन् थ्व मजुल अधीर ॥

सर्वांग हे बांलाः वैगु
मदु छुं हे मल्वः वैके धाय्गु
उपमा हे मदु वैत बीगु
थथेच्वंम्ह धकाः वैत धाय्गु
गथे यायेगु वयान जिं वैगु ॥

स्वः नुरे सुनानं मखंक
मनयाःगु विरह थ्व तंक
तापाकं हे प्रणाम नं यानाः
वय् नु रे थःथवय् घ्वाःनाः ।
बिसिवंपिं थें च्वंक ग्यानाः ॥

धयादिल जिगु ला म्हगसय्
थ्वः वैच्वना जुयाः जि तम्सय्
शिव धनुष भंग याय्‌त
जनकया प्रतिज्ञा तय्‌त
सीता छन्त स्वयम्वर याय्‌त ॥

अति कोमल वैगु बाणी
छम्ह तःधंम्ह थें च्वं ज्ञानी
वहे मदय्‌कं मन् थ्व गथेतय्
छकः खंसा मिखाय् जिं तैतय्
मिखायात कनेमते धैतय् ॥

चाःह्यू वैगु खः थुगुहे बेला
जितः यायेमते सकसिनं हेला
जिगु मनया थ्व पीर मस्यूपिं
गुलि धाय्‌गु छिमित थौं जिं
नुरे भ्रत्त फुकं हे सखीपिं ॥

जिगु विन्ति न्यनाः हे दिगम्वर
वहे नाप यानाब्यू स्वयम्वर
श्रीराम हे वैगु नांला
स्वरुप अति हे बांलाः
वैगु म्ह स्वय् गम्भीर चाला ॥

(कृष्ण मिश्र)

३.

याकचा वनेमते राधा जमुना सिथय्
जमुना सिथय् राधा जमुना सिथय् ।

मात्ते जूम्ह हाकुचां कयेका हयेयः बाकुचां
चा धम्प यनेमते राधा जमुना सिथय् ।

लँय् वःपिं मुसुमुसु न्हीकाः ख्याः याः वैगु म्हय्म्हय् थीका
वैत मचा खनेमते राधा जमुना सिथय् ।

स्वय् मचा ख्वालंपुयाः खँ गुलि स्याचु वयाः
लिसः बियाः च्वनेमते राधा जमुना सिथय् ।

४.

बार बार दइमखु अनमोल जन्म थजाःगु
थुकि होस याये मफुसा मेगु जन्मय् छु यायेगु
छोयमते सितिं थ्व नर चोला
बरु ज्वनेमाःसां चिम्ता व झोला
हरिया नां जपे याः, प्रभुया नां जपे याः ।

आःतले लाःनि कालं मसाःनि
च्वनेगु शक्ति यानाहिं बानि
लाइमखु लिपा लाय्बुयाः हालां
सुइधुंकाः कालं च्वामुगु भालां

आकाशय् च्वंगु लः मदु सुपायँ्
खुसिया सिथय् च्वंगु व चापायँ्
सम्झेया व थें हे थ्व जिन्दगानी
छन्हु ला पक्का झी वने मानि

धन जन जोभन जुइमखु थीर
कायेमते माया मोह व पीर
च्वनेमते परिपन्चया जालय्
लाः वनी पक्का नर्कया गालय्

लोमंकेमते हरिया नाम
वइमखु लिपा सुखया धाम
देहया शत्रु तृष्णा म्हसीकी
जन्म कायेम्वाःगु लँ छपु ल्वीकी
हरिया नाम भजेयाः, प्रभुया नाम भजेयाः ।

५.

रघुकुलया सत्य तयेत वनेत्यना बनय्
धिरज यानाच्वं सीता न्है ला छं मनय्

बरदान निगु बृद्ध बुबायाके फोनादिल
छं धाःगु बी जिं कैकेयी धकाः बुबाः नं धैदिल
छगु रामयात छोय्गु बनबास धैदिल
मेगु भरतयात राज्य बीगु फोनादिल

उकेया लागिं वनेत्यना झिम्प्यदँ बनय्
राज्यभिषेक जुइगु बेलाय् पिहां वने कन्हे
यायेदैगु जुल साधु सन्तपिंगु सेवा नं
स्वयेदैगु जुल बनय् च्वंपिं पशुपंछि नं

यायेगु बुबा मुमाया सेवा छं त्वःते मते
मनय् ख्ववि वःसा सुइतं दोष बी मते
कर्मयागु लेखा धकाः सीकि छं मनय्
जोगीयागु भेष कयाः वनेत्यना बनय्

मनुष्य चोला झीगु दैवया अधिन्
सुख दुःखं फुना वनीगु प्राणीयागु दिन्
चन्द्र सूर्ययात नं ला घौछि मदु थीर
धैगु मनय् ज्ञान कयाः कायेमते छं पीर ।

(कृष्ण मिश्र)

६.

हे नाथ छितः गथे छोय्गु बनय्
च्वने फैमखु छोय्का मी थ्व मनय् ।

धयादिल जितः याः धीरज धकाः
तर च्यायी मखुत चिकं हे फुकाः
गथे तय्गु जिगु मन् धीरज याना
गथे च्वनेगु बिधाता सेवा याना
जुल गुखुन्हु स्वयम्बर उखुन्हु निसें
याये धुन प्रतिज्ञा च्वनेगु लिस्सें
हे राम जितः छिं त्वःते मते
जिगु मनया प्रतिज्ञा स्यंके मते ।

बन झाय्गु छि भिंप्यदँ धयादिल
भिंप्यन्हु जूसां जि वय्गु जुल
श्री राम बिना आराम जितः
दुसां योगु मखु, गुलि धाय्गु छितः

कमल बिना गथे भंबः च्वनी
तर च्वंसां नं वया प्राण वनी
हे राम जितः नं यंकादिसँ
सीतायागु थ्व विन्ति न्यनादिसँ ।

(कृष्ण मिश्र)

७.

जोगीयागु भेष कया: जि वनेत्यना:
श्रीरामयात विन्तियाना: ब्वनाहये लिगना:

बुबाजु स्वर्गवास जूगु हाल कना बी
भिंप्यदँ बरु जि वनबास वना: बी
नापं वंम्ह छुं मस्यूम्ह हाय लक्ष्मण
माता जानकी नं हरे छु सी जंगल बन
फुक दु:ख ज्वीगु रामयात तैगु गथे मन
श्रीरामयात दु:ख बिया: गथे जुइ जि मगन

श्रीराम बिना य:गु मखु राजपात छुं
श्रीराम बिना य:गु मखु कूलकुटुंब सुं
श्रीराम बिना भरत जुजु जुइमखु थन
रघुनाथ बिना शान्ति जिगु जुइमखु मन ।

धिक्कार जित: जन्म या:म्ह माता कैकेयी नं
धिक्कार जिगु कर्मयागु भाग्य रेखा नं
च्वनेमखु जिं दैबयात दोष मब्यूसें
च्वनेमखु जि राज्ययाना: राम ममासें ।

(कृष्ण मिश्र)

८.

भ्र्यालं नं फय् वयाः मत जक सित यो मां
भ्र्याः तीगु गय् ?

भ्निन्च्याता लक्षणगु, नर गुण तनाच्वन
थ्व गुण माले धयां, मत जक सित ॥१॥

अतिकं नं बांलाःगु, ज्ञान रत्न तनाच्वन
माला मालां ल्वीके मफु, मत जक सित ॥२॥

पंचतत्वयागु गृह, अतिकनं बांलाःगु
बांलासां हिसि मदु, मत जक सित ॥३॥

भ्र्यालय् तयेगु चुकू दुसा, भ्र्याः तिना केनेफैगु
ज्ञान रुपी चुकू मदु, मत जक सित ॥४॥

बुद्धया दासं नं, धाल न्यँ साधुपिं
इन्द्रियया न्यापा भ्र्यालं, मन स्यंका विल ॥५॥

(भिक्षु महाप्रज्ञा)

९.

जिगु जीवन सहारा सुंहे मदु
दुसा कृष्ण छम्ह दु मेपिं मदु
मेपिं सुंहे मदु

नुगलय् दुने घाः जुया च्वन
थौं जि सिनावनीला धैथें च्वन
तर वासः जितः बीपिं सुंहे मदु
दुसा कृष्ण छम्ह दु मेपिं मदु
मेपिं सुंहे मदु

व्यथा जिगु थ्व नुगलय् दुने
जिके मेपिंसं न्यंसा गथे केने
तर पीर थ्व जिगु स्यूपिं मदु
दुसा कृष्ण छम्ह दु मेपिं मदु
मेपिं सुंहे मदु

जीवन जिगु थ्व फुना वनी
सीसां कर्मयाभोग जिं यायेमानि
तर कृष्ण गन थें थन मदु
रक्षा कृष्णंमयाःसा मेपिं मदु
मेपिं सुंहे मदु

(चैत्यराज वज्राचार्य)

१०.

करपिन्त दुःख बी मज्यू, दुःख ब्यूसा पाप लाई
पापीतय्‌त जमलोकय् जमराजं कसा याइ ।

सारा प्राणीतय्‌गु नुगलय् हरि च्वनाच्वंगु दु
नुगःया खँ फुक्क फाक्क उकें वं स्यूगु दु ।

दुखितय्‌त सहायता बीम्ह व हे हरि छम्ह खः
दुखियात करुणा तयाः शरण काइम्ह वहे खः ।

पापी खनेवं न्ह्याबलें सीकी हरिं तं पिकाइ
पापीयात न्हंकाछोय्‌त अले वं अवतार काइ ।

(चैत्यराज वज्राचार्य)

१.

हेर न ! पत्र पठायो यमले, हेरन पत्र पठायो
कालो केश थियो भ्रमरा झैं चाँदी तुल्य गरायो ।

कोमल नौनी सरीका छाला चाउरी पारी सुकायो
दादीम झैं दाँत अतिसय राम्रो बांकि नराखि गिरायो ।

मृगका झैं दुइ नेत्र मनोहर खादल तुल्य गरायो
बलले पर्वत सम्म उफार्ने त्यस्तो अंग झुकायो ।

काम दिने हात पाउ मजाःको अति असमर्थ तुल्यायो
ध्यान गरी हुंदा सब चिज जान्ने त्यस्तो ध्यान छुटायो ।

मीठा मीठा बोलि रसिलो बिष झैं आज बनायो
सुन्दर नारी थिइ अति प्यारी दुश्मन तुल्य गरायो ।

मेरो नजिकमा पलपल अबता हिंड्ने दिन पनि आयो ।

२.

भक्ति गरौं हरिको, जांदो छ जिन्दगानि
समुन्द्रमा बगेको, माला सरी जवानी ।

योगि,कवि,गवैया फेर चित्रकार, बैद्य
असिम् मरे हजारान,सारा भए खरानी ।

ऐस्वर्यसालिको शब, देखें यहि नजरले
कात्रो थियो वदनमा उहि बाँसको सिरानी ।

बालख भयो जवानी,बुढो भयो मर्यो लौ
देख्छौ यहि नजरले सुन्छौ कथा कहानि ।

संसार धर्मशाला हो हामी पाहुना हुं
जानु छ कल सवेर, भर रातको बसानि ।

३.

बित्यो रात आधा, हरायो कपीस
अहो ! भाई को यो के दसा भै रहेछ ।

सहुं हा ! विपद् के गरी आज यस्तो
गयो भाई तिम्रो कहां सिर उस्तो ।

सबै छाडि मेरो पछी लागि आयौ
पर्यो धेरै आपद, ठूलो कस्त पाएँ ।

अति प्रेम तिम्रो म माथी थियो जो
हरे ! आज भाई सबै त्यो कहां गो ?

छुत्यो देश सिता, हर्यो राबणै ले
तिमी लोति हाल्यौ कहां जानु मैले ।

अभागि रहेछु बडो कस्तो पाएँ
सबै जीवनाधार मैले गुमाएँ ।

धल्यो आज भाई तिमी प्राण जस्ता
कतै छैन यो रामलाई सुबिस्ता ।

अयोध्याबिसे के गरी फर्कि जाउँ
मुमालाई वाहाँ म के ले बुझाउँ ।

४.

हेर ! भाइ जिन्दगीको छैन केहि भर
काम क्रोध छाडी चाँदै हरि भजन गर ।

मेरो मेरो भन्दा भन्दै सबै मरी गए
राम नाम जप बाबै मुक्त हुने भए ।

मर्नु पर्छ बन्धु बान्धव रुन्छन धर धर
यस्तो सम्भी लौन चाँदै हरि शरण पर ।

राम राम राम राम राम जप्ने गर
बिष जस्तो बिषयको भर नपर ।

हाड मासुको शरीरमा प्रेम नगर
धेरै माया कृष्ण तिर थोरै माया घर ।

५.

भनि देउन यो दु:खिलाइ कृष्ण कतातिर छन्
कृष्ण कतातिर छन् मेरो नाथ कतातिर छन् ।

कृष्ण बिना सब जगत अँध्यारो कृष्ण बिना दु:खि तन्
कृष्ण मेरो दिलको प्यारो कृष्णै मेरो धन्

कृष्णै सारा जगतका प्यारा कृष्णै मेरो अधारा
कृष्ण प्रभु नै ब्रजका प्यारा कृष्णै मेरो मन् ।

६.

आउनु भएन कृष्ण आउनु भएनु
गोकुलमा मुरलि बजाउनु भएन ।

आउनु भएन गीत गाउनु भएन
हे कृष्ण किन हजुर आउनु भएन ।

हजुरको कृष्ण आसै आसमा
दुःख भयो धनि दुःख भयो धनि
अहिले सम्म कुरी बस्यौं आउलान्त भनि
हजुरको कृष्ण बृन्दाबन
सुन्य भयो आज सुन्य भयो आज
हजुरको खेल्ने ठाउँमा भूतको भयो राज ।

ग्वालिनीको कृष्ण गोठमा पसी
पार्ने हल्ल खल्ल पार्ने हल्ल खल्ल
गोपिनीको चुताइ खाएको गरी दिउं कि हल्ला
कति छितो बिर्सिएको नौनि घिउका दल्ला ।

७.

राधा माधव युगल प्रभुको आरति गर्छु म गर्छु प्रणाम्
नन्द नन्दन बृषभानु किशोरि बारंबार म गर्छु प्रणाम् ।

असरन सरण यसोमति नन्दन ब्रज भूषण प्रभु नित्य प्रणाम्
गोप सखा प्रभु गोपि वल्लभ जय घनश्याम प्रभु नित्य प्रणाम् ।

हे योगेश्वर हे गोपेश्वर हे रासेश्वर कोति प्रणाम्
मुरलिधर प्रभु मुरलि मनोहर जय बिश्वेश्वर गर्छु प्रणाम् ।

हे गिरधारी हे भवभयहारी हे दिन वन्धु चरण प्रणाम्
सन्त सहारा भक्तका प्यारा हे दीन वन्धु चरण प्रणाम् ।

तुलसिको माला म अर्पण गर्छु हे मनमोहन लिनु हवस्
हिरा र मोति पन्नाको यो हार प्रभुजी पहिरनु होस् ।

फलमुल ताम्बुल अर्पण गर्छु हे मनमोहन लिनु हवस्
माखन मिश्री दुःध दहि यो प्रभुजी भोजन गर्नु हवस् ।

दुखि अनाथ म शरणमा आएँ शरण मलाइ लिनु हवस्
हर्दम दर्शन पाउँ म कृष्ण चरणको सेवा सँधै मिलोस् ।

८.

जगत् गुरु श्री कृष्ण प्रभुको मुहारबाट यो निस्केको
अमृत नदी यो वहि रहेछ कर्णपुटले पिउनु हवस् ।

गीता शास्त्रको सेवन द्वारा निर्मल आत्मा हुन्छ अहा
निर्मल आत्मा सहजै निर्मल ब्रम्ह परमात्मा भेत्छ अहा ।

हामी सबै मिलि उत्सब मनाऔं गीता जयन्ति आजै हो
माता प्रभु हे भगवत् गीता प्रभुको जय होस् जय जय होस् ।

पुत्रपुत्रि हौं हामि हजुरको हे गीता देवी शरण लिनु हवस्
जय जय गीता शास्त्र चुडामणी प्रभुको जय होस् जयजय होस् ।

दहि दुःध पेडा मिस्तान्न अर्पण गरें प्रभु लिनु हवस्
खुसि भइकन भोजन गर्नु हवस् पुरा प्रसाद अनि बक्सनु होस् ।

हामीहरुको पूर्ण मनोरथ आज प्रभुले पूर्ण गर्नु हवस्
हे प्रभु माता गीता देवी प्रभुको जय होस् जयजय होस् ।

९.

लौ न हरि आज मेरो लाज बचाउ
नाथ बिना छैन कोहि कस्त मेटाउ ।

काम क्रोध लोभलाई चाँदै हताउ
बिषय सर्पलाइ नाथ चाँदै भगाउ
लीला अमृत पिलाइ मलाइ अमर बनाउ
प्रभुको भक्ति गर्न सक्ने शक्ति दिलाउ ।

डुंगा मेरो डगमग गर्यो नाथ समाउ
दुब्नै आँत्यो श्यामसुन्दर झट्ट बचाउ
आउ आउ आउ कृष्ण मुरली बजाउ
मरलीको धूनमा कृष्ण मलाइ नचाउ ।

१०.

कासि गएँ मथुरा गएँ, गएँ बृन्दाबनैमा
मैले हरि दर्शन पाएँ आफ्नै मनमा ।

ब्यापक प्रभु बिश्वरुप हृदय गगन्मा
स्वयं प्रकाश दिब्यमूर्ति चौधै भूवनमा
कोटीकोटी ब्रम्हाण्ड यो जसको एउटा अंगमा
मैले हरि दर्शन पाएँ आफ्नै मनमा ।

सागरको तरंगमा फूलको सुगन्धमा
चन्द्रमाको ज्योति भित्र साजनको संगमा
बिश्वासको स्वास भित्र हरिको भजनमा
मैले हरि दर्शन पाएँ आफ्नै मनमा ।

कर्तब्य उपकार निसि काम-कर्ममा
योगीको योग भित्र सत्य स्वधर्ममा
जता हेर्यो उतै राम देखें मैले नयनमा
मैले हरि दर्शन पाएँ आफ्नै मनमा ।

११.

अव अर्पण गर्दछु जीवनको सब भार प्रभुको पाउमहाँ
या जीत हवस या हार हवस गरी निश्चय सुम्पें पाउमहाँ ।

मेरो निश्चय यो छ अटल मनमा एक दिन प्रभुलाइ म पाउँद छु
परिवारहरुको आस नली त्यो प्रेम लागाउँछु पाउ महाँ ।
यदि वस्नु परे म बसौं जगमा प्रभुको गुण कीर्तन गाइ बसौं
गुण दोष सबै मेरो अर्पण होस सब कर्म प्रभुको पाउमहाँ ।

यदि जन्म भएमा जे म बनौं तर तिम्रो चरणको प्रेमि बनौं
प्रभु नाम कथा सुनि जीवन यो अब अर्पण गर्दछु पाउमहाँ ।
जब सम्म म बस्दछु बिश्व महां केहि आश नलिइकन कर्म गरौं
श्रीकृष्ण सरण भनि प्राण छुटोस् श्रीकृष्ण प्रभुको पाउमहाँ ।

तिमी मा र म मा अव भेद छ यै महुँ जीव तिमी परमेश्वर हौ
म छु बद्ध तिमी भव मोचक हौ भनि पर्दछु प्रभुको पाउमहाँ ।

(गंगाप्रसाद उपाध्याय अधिकारी)

१२.

स्वपना भैं संसार छ भुल्नु नै बेकार छ
राम भजो भाइ हरदम यही एउटा सार छ ।

यता आउने जाने गर्ने आफ्नो मन बिचार छ
बाटो हिंडने वटुवा जस्तै कसको के परिवार छ ।

यति भए यस्तो गर्छु तृष्णा हरे अपार छ
यस्तो ममता राख्दा राख्दै नर्क यसले लान्छ ।

पारी तार्ने नारायणको नाउँ एक आधार छ
पाप पूण्य खरिद गर्ने अनौठो बजार छ ।

पाप ठूलो भनि जान्नु अर्काका बिगार छ
धर्म ठूलो भनि गर्नु परोउपकार छ ।

अनित्य छ चोला यहां बस्नु दिन चार छ
मूर्ख भइ रही रहनु पृथ्वीलाइ भार छ ।

१३.

हे नाथ म अनाथलाइ आइ बचाउ
भुमरी बिचको यो नाउ पार लगाउ ।

भक्त जानि द्रौपदीको लाज बचायौ
दुष्ट कंसलाइ मारी जगत हँसायौ
जगतलाइ मोह गर्ने स्वरुप देखाउ ।

खम्बा फोरी प्रगत भै प्रल्हाद बचायौ
ग्राहलाइ मारी गजराज बचायौ
संकटमा परें म कृष्ण लौन बचाउ ।

हे कृष्ण अहिले के म भनुं प्रभुको महिमा
दु:ख देखि मुक्त गर्यौ तिमिले सुदामा
म मा परेको दु:ख सबै झट्ट हटाउ ।

पांडवलाइ दु:ख पर्दा सारथी भनायौ
अक्रुर आइ विन्ति गर्दा गोपिनी रुवायौ
आज मेरो विन्ति सुनि दु:ख हटाउ ।

(कृष्ण मिश्र)

१४.

हे पापिनी ! तिमिले सुतलाइ दु:ख दिलायौ
श्रीरामचन्द्रलाई किन घोर बन पठायौ ।

उपकार पुत्रको यो मैले गरें भनौलि
अपकारको भरीलो प्याला जहर पिलायौ ।

कसको सुनि कहानी यस्तो कुबुद्धि सोची
वनवास रामको दिइ पिता कनै मरायौ ।

लौ राज्य भोग तिमिले जान्छु म आज बनमा
श्रीराम देखि मेरो किस्मत अलग गरायौ ।

हा ! रामजी नदेख्दा चर्कन्छ यो कलेजा
के देखि दिल सम्हालुं हा ! राम कहां हरायौ ।

१५.

मेरो प्राण छुटोस भगवान मेरो प्राण छुटोस्
सन्ध्या कालमा श्रीपशुपतिको आरति घण्ट बजोस् ।

आर्यघाटको कलकल जलमा शीतल बायु बहोस्
अर्घजलमा भजन सुनि सुनि मेरो प्राण छुटोस् ।

रामनामको केशरी वढने गीता सिरान बनोस्
चन्दन लेपन छिनमा तुलसि जलले कण्ठ भिजोस् ।

रामनाम उचारण गरी गरी मेरो प्राण छुटोस्
आत्मिय जनहरु कोही नरोउन सारा शान्ति रहोस् ।

वटुवा आफ्नै घरतिर लागे यस्तो भाव फिजोस्
हरि चरणमा लीन भइकन मेरो प्राण छुटोस् ।

१६

जय शिव शंकर भोला, जय शिव शंकर भोला
त्रिभुवन स्वामी अन्तरयामि शरण सदा लिनु होला
चन्द्र मुकुटमा झलमल गर्ने शिरमा निर्मल गंगा
करमा डिमिडिमि डमरु बजेको गाथ मनोहर नंगा ।

बाम काखमा दइता गौरी कटिमा मृगपति छाला
नागहरुको बाजु बाला नागैको सब माला
तीन नजरमा तिन थरी ज्योति जगमग गर्दछ भारी
हर घडी हाजिर चरण कमलमा, ब्रम्हा इन्द्र मुरारी ।

जानि नसक्नु महिमा प्रभुको ऋषिमुनि ले तक सारा
पाउँ शरण भनि झुकि झुकि धेरै भक्तले गर्दछ पुकारा
जय शिव शंकर भोला भोला जय शिव शंकर भोला
त्रिभुवन स्वामी अन्तरयामी सरण सदा लिनु होला ।

१७.

श्याम तिम्रो संझना कहिले नछुटोस्
गर्छुकाम जे जति म भक्ति नछुटोस्
चित्तबृत्ति यो सँधै पाउमा झुकोस्
भुल कसुर जे जति छ भक्ति नछुटोस् ।

पाप मेरो नाश गर जन्म जन्मको
दुःख कष्ट रोग हर मेरो यो जन्मको
पुनर्जन्म नदेउ फेरि बिश्व बीचमा
नाथ लागोस विन्ति मेरो है हजुरमा ।

दिन रात साँझ विहान सम्झँदै हरि
काल बितोस् आठौं प्रहर भजन नै गरी
मर्ने बेला प्राण कण्ठ आउँदा पनि
हृदय देखि भज्न सकुं श्याम नै भनी ।.

(कृष्ण मिश्र)

१८.

हरायो शक्ति सामर्थ्य
बिचार बल बुद्धि माटो भो,
न भै श्री कृष्णको करुणा
पढाइले पनि के भो ।

मता छोडदिन्छु हात खुटटा
हरि तिम्रो भरोसामा
शरण लेउ कि लात देउ
म हुँ तिम्रो तिमी मेरो ।

सुकाइ घाँटी हे कृष्ण
भनी तडपी सधैं रुन्छु
मलाइ जे तिमी थान
म हुँ तिम्रो तिमी मेरो ।

प्रभुका भक्त लाखौं छन
हजुर एक मात्र हौ मेरो
हजुर सागर नदी मंजु
म हुँ तिम्रो तिमी मेरो ।

(श्रीकृष्ण मंजरी देवी)

१९.

भजनमा कृष्ण सवारी हवस्
भजनमा राम सवारी हवस् ।

मुरली मनोहर त्रिभुवन सुन्दर सम्झि भजन घर बृन्दावन
पावन आफ्नु नाम सबैमा श्याम जपाउनु होस् ।

संगमहा राधा लिइ आउ दहि खाउ या बंशी बजाउ
दीन दुःखीको पत्रम् पुष्पम् प्रेम सहितले लिनू हवस्

सिंहासनमा राज भई यो कीर्तन यज्ञ हेर्नु हवस्
बालखको यो तोते बोली करुणा सागर सुन्नु हवस्

गर चोरी चा हे सबको मन् लाउ तुलसि मन्जु सुमन्
जसरी भए पनि नाथ हजुरमा सुख हवस् आनन्द रहोस् ।

(श्रीकृष्ण मंजरी देवी)

२०.

प्रभो तिमी हौ अभीष्टदाता म माग्छु जे त्यो पुर्‍याइ देउ

गरेर तिम्रो चरणको भक्ति बढाई दैवी अनन्त शक्ति
त्यो शक्ति प्राणीहितार्थ लाउँ यो भाव मनमा जगाइ देउ

जगत भरीका सबै तमाम बुझेर आत्मा स्वयं समान
दया र माया गरौं सदा नैं यो ज्ञान मनमा गराइ देउ ॥

सदैब बोलुँ म सत्य मात्र बनौ सबैको सुप्रेम पात्र
नहोस् मनमा कपट् कदापि ,सुशीलता नै मलाइ देउ ॥

जहाँ छ तिम्रो कथा र कीर्तन जहाँ छ तिम्रो स्वरुप दर्शन
वहिं म जाउँ कुडेर झटपट् प्रमाद मेरो धपाइ देउ ॥

विवेक चक्षु नपाइ अन्धो बनी जगत्मा घुमी रहेछु
अशान्त आत्मा रुँद्यैछ हरदम दिएर शान्ति हँसाईदेउ ॥

(वासुदेव आत्रेय)

१.

हरि कीर्तन क्यों छोड दिया
तुम नाम जपन क्यों छोड दिया ।

लोभ न छोडा झूठ न छोडा
सत्य वचन क्यों छोड दिया
काम न छोडा क्रोध न छोडा
हरिको ध्यान क्यूं छोड दिया ।

कौडीको तो खूब संभाला
राम रतन क्यूं छोड दिया
जिन सुमिरन से अति सुख पावै
तिन सुमिरन क्यों छोड दिया ।

रामको नाम अहा ! रामको नाम
अहा ! श्यामको नाम क्यों छोड् दिया ।

२.

मेरे नैयाँ है मजधार प्रभुजी तुहि लगादो पार
गहरी नदियाँ नाव पुरानी तुमहि खेवन हार

तुमहि गंगा तुमहि जमुना तुमहि रे आधार
तुमहि ब्रम्हा तुमहि बिष्णु तुमहि कृष्ण मुरार

तुमहि चन्दा तुमहि सुरज तारन के सरदार
मैंहुं पापि अबगुण हारा दुब रहा मझधार

चरणकमलका लिया सहारा करदो बेडा पार
तुमहि बताउ प्रभु किस घर जाउँ छोडके तुम्हारे द्वार ।

३.

कवतक रहोगे रुठे विन्ति सुनो हमारी
कुछ तो हमे बतादो क्याः है खता हमारी ।

सब लोक लाज छोडा,एक प्रेम तुमसे जोडा
मुख मोड आप बैठै बिगदी दसा हमारी ।

पापी हृदय पिघल के, आंखों मे निकल आया
इन आंशुओंके माला, लो भेट है तुम्हारी ।

पतितों को तारते हो ,पापोंको क्षमा देकर
क्या होगे देख रुठे आइ हमारी बारी ।

मै भिक्षु हुँ तुम्हारा, दाता हो श्याम मेरे
खालि न मुझको भेजो होगी हँसी तुम्हारी ।

४.

अवध नाथ ब्रज नाथ तुम्हारा सदा सदा मैं दास रहुं
जहां जहां भि जन्मौं जग में पद पंकजके पास रहुं ।
मणि पर्वत या गोवर्धन गिरिका तृण मूल बना देना
या प्रमोद बन या बृन्दावन की फलफूल बना देना ।

या सरीता सरजु या कालिन्दीका मूल बना देना
अवध भूमि ब्रजभूमि कहिं पे पथके धूल बना देना ।
या बनकर सर चाप रहुं या बन बंशि बांस रहुँ
जहां जहां भि जन्मौं जगमें सदा सदा के दास रहुँ ।

ब्रज निकुन्जकी बात बनुं या अवधपुरीके हात बनुं
बनुं सुदामा अश्रु "बिन्दु" या केवत गंगा घाट बनुं ।
या ब्रजेशका गुण गायक या कोसलेसका भात बनुं
सुकका हृदय बनुं या नारदकी बिणाका थात बनुं ।

युगल नाम जपकरता मैं प्रति पल प्रति क्षण स्वाँस रहुँ
जहां जहां भि जन्मौं जग में पद पंकज के पास रहुँ ।

५.

सखिरी सुन बंसी बाजरही जल जमुनाको तीर
चाँद चाँदनी रात मनोहर शीतल चलत समीर ।
बृन्दावन हरि रास रचावे बालक संग अहीर
मोर मुकुट पिताम्वर सोहे सुन्दर श्याम शरीर ।
ब्रम्हानन्द बिना हरि दर्शन धरत नहीं मन अधीर ।

६.

कृष्ण प्यारेको भूल मत जाना रे : भज राधे श्याम
श्याम श्यामाको भूल भत जाना रे : भज राधे श्याम
गोपल प्यारेको भूल मत जाना रे : भज राधे श्याम
बंशी वालेको भूल मत जाना रे : भज राधे श्याम
मुरली वालेको भूल मत जाना रे : भज राधे श्याम

७.

म्हाने चाकर राखो जि, गिरिधर लाल म्हाने
चाकर रहसुं बाग लगासुं नित उथ दरसन पासुं
बृन्दावन कि कुन्ज गलिन में तेरी लीला गासुं ।

चाकरी में दरसन पाउँ सुमिरन पाउँ खर्चि
भाव भक्ति के जागिर पाउँ तिनों बातें सरसि

मोर मुकुट पितांवर सोहे गल वैजयन्ति माला
बृन्दा वनमें धेनु चरावे मोहन मुरली वाला

योगी आये योग करनको तप करने सन्यासी
हरि भजन के साधु आये बृन्दावन के वासी

मीरा के प्रभु गहि र गंभीरा सदा सहो जि धीरा
आधि रात को प्रभु दर्शन दीन्हा प्रेम नदी के तीरा ।

८.

जयश्री राधे राधे राधे श्री राधे राधे
राधे मोहन घन श्याम जय श्री राधे राधे
नन्द नन्दन घन श्याम जय श्री राधे राधे
कुन्ज विहारी घन श्याम जय श्री राधे राधे
राधे गोविन्द घन श्याम जय श्री राधे राधे ।

९.

कृष्ण हरे श्रीकृष्ण हरे : श्रीकृष्ण हरे श्रीकृष्ण हरे
श्याम हरे घन श्याम हरे : घन श्याम हरे घन श्याम हरे
जय नारायण जय नारायण : जय नारायण राम हरे
जय राधा बर जय दामोदर : जय ब्रज सुन्दर श्याम हरे
जय बंशीधर नटवर नागर : सुख सागर श्रीकृष्ण हरे
मदन मनोहर जय रासेश्वर : जय गिरीधर गोविन्द हरे
जय नारायण जय नारायण : जय नारायण राम हरे ।

१०.

प्रभुजी प्रभुजी तुम राखो लाज हमारी ।

मन मे बात छुपि नहीं तुमसे
गोवरधन गिरधारी तुम राखो लाज हमारी ।
चाँदीका जाल बिछाया और पिंजडा था सोनेका
मन पंछि उसमे फसना था किस्मतमें था रोनेका ।

इस वन्धन से तुम्हि छुताओ प्यारे कृष्ण मुरारी
कैसा देख रहिहुं सपना सपना भी क्या होता अपना
जो कुछ हुवा तेरी मरजीसे मै थी भोली नारी
दुर ना रहो आवो आवो टुटे दिलको धीर बंधाओ ।

जीवन में तुफान उठा है और आंखों में अंधियारी ।

११.

पायो री मैंने राम रतन धन पायो ॥
नाम रतन धन पायो, राम रतन धन पायो ।
वस्तु अमोलक दी म्हारे सतगुरु कृपा करी अपनायो ।
जनम-जनमकी पूजी पाई जगसे सबही खोवायो ।
पायो री मैने राम रतन धन पायो ॥

चोर न लेवे खरच न कवहू दिन दिन बढत सवायो ।
सतको नाव केवटिया सतगुरु भवसागर तरी आयो ।
पायो री मैने राम रतन धन पायो ॥

मीराके प्रभु गिरिधर नागर हरषी रहषी जस गायो ।
पायो री मैने राम रतन धन पायो ॥

१२.

मिलादो सखि श्यामसुन्दर मोहे आज्
रात दिवश मोहे चैन नआवे भूल गए सब काज्

खनपान पहरन नसुहावे बिन देखे ब्रजराज्
जोग नबन कर वन वन ढुदुं छोड जगत की लाज्

ब्रम्हानन्द चरण की चेरी सन्तन के सुख देन् ।

१३.

सुहावे सखि मोहन की मोहे बेन
जमुना तट पर वन कुन्जन में
श्याम चरावे धेन ।
जवकि बंशिया श्रवण सुनि मैं
कल न डत दिन रैन ।
किस बिधि हरि के दर्शन पाउं
सफल करुं निज नैन ।
ब्रम्हानन्द चरण की चेरी सन्तन के सुख देन् ।

१४.

आना सुन्दर श्याम हमारे घर कीर्तन में
आना राधेश्याम हमारे घर कीर्तन में
आना श्यामा श्याम हमारे घर कीर्तन में
आप भि आना राधाजीको लाना
आकर रास रचाना हमारे घर कीर्तन में
आना जाना श्याम हमारे घर कीर्तन में
आप भि आना सखियोंको भि लाना
आकर नाच नचाना हमारे घर कीर्तन में
आप भि आना द्रौपदीको भि लाना
आकर चीर बढाना हमारे घर कीर्तन में
आप भि आना अर्जुनको भि लाना
गीता ज्ञान सुनाना हमारे घर कीर्तन में
आप भि आना ग्वालोंको भि लाना
आकर माखन लुताना हमारे घर कीर्तन में
आना सन्दरश्याम ।

१५.

मतकर तू अभिमान् झूठी तेरी शान्
तेरे जैसा लाखों आया
लाखौं ने माटी खाये
रहा न नाम निशान्
मत कर तू अभिमान् ।

झूठी काया झूठी माया
वही तेरे जाने हरि गुण गाया
भजले कृष्ण भगवान्
मतकर तू अभिमान् ।

इस मायाका अन्धकार निराला
उपर उजाला भितर काला
मुरख इसको जान्
मतकर तू अभिमान् ।

तेरे पल्ले हिरामोति
मेरो मन मन्दिरमें ज्योति
कौन हुवा धनवान्
मतकर तू अभिमान् ।

१६.

रघुपति राघव राजा राम, पतीत पावन सीताराम
सीतारामा सीताराम भज प्यारे तु सीताराम ।

जय रघुनन्दन जय सियाराम, जानकि बल्लभ सीताराम
जय यदुनन्दन जय घन श्याम, गोपि वल्लभ राधेश्याम

शंकर के डमरु से निकला, रघुपति राघव राजाराम
नारद के बीणासे निकला , पतीत पावन सीताराम

अर्जुन के गाण्डीवसे निकला जय मधुसुदन जय घनश्याम
द्रौपदीके आंखोंसे निकला लज्जा राखो हे भगवान

सवरीके बैरों से निकला भावके भुखे हे भगवान
सूरदासके मुखसे निकला नतवर गिरिधर राधेश्याम

भक्त प्रल्हादके मुखसे निकला मुझमे राम तुझमे राम
जल मे राम थल मे राम, सारा घट मे रामै राम

चार वेद छ शास्त्र पुकारे हरिओम हरिओम सीताराम
तुलसिदासके मुखसे निकला भजो भजो जय सीताराम ।

१७.

प्राणी, भजले राधेश्याम

काम तेरा कोइ नहीं आवे भजले राधेश्याम ।
संग तेरा कोइ नहीं जावै भजले राधेश्याम ॥

उँचे उँचे महल बनाये गहरी नींव खुदाय
चिडिया रैन बसेरा प्यारे भोर होत उड जाये ॥

कौडी कौडी माया जोडी जोडे लाख हजार
अन्त समय तेरे कछु नहीं जावत्
हाथ मीच पछताये ॥

प्रिया पुत्र कुटुम्ब कबीला घरमें रह्यो भरमार
अन्त समय कछु काम न आवे
सिर धुन धुन पछताये ॥

श्याम सखी मायाका झगडा यामें मत भरमाय,
हरिके नाम सुमिरले प्यारे
भवसागर तर जाये ॥

देखे स्वारथ के संसार पिता माता पुतवार
भव सागरमें पडे पडे यों,
नहीं तू गोता खाये ॥

१८.

नमामीशमीशान निर्वाणरुपं, बिभुं ब्यापक ब्रम्ह स्वरुपं
निज निर्गुणं निर्विकल्पं निरीहं, चिदाकाशमाकाशबासं भजेःहं ।

निराकारमोंकारमुलं तुरीयं गिराम्यानगोतीतमिशं गिरिशं
करालं महाकाल कालं कृपालं, गुणागार संसार पारं नतोःहं ॥

तुसाराद्रि संकाश गौरं गंभीरं, मनोभूत कोटी प्रभा श्री शरीरं
स्फुरन्मौलि कल्लोलिनीचारु गंगा, लससद्भाल बालेन्दु कन्ठे भुजंगा ॥

चलत्कुंदलं भ्रू सुनेत्रं बिशालं प्रसन्नाननं नीलकण्ठं दयालं
मृगाधिसचर्माम्बरं मुण्डमालं प्रियं शकरं सर्ब नाथं भजामि ॥
प्रचडं प्रकृष्टं प्रगल्भं परेशं अखंडं अजं भानु कोटि प्रकाशं
त्रय शूल निर्मूलनं शूलपाणिं भजेःहं भावनीपतिं भावगम्यं ॥

कलातीत कल्याण कल्पान्तकारी, सदा सज्जनानन्ददाता पुरारी
चिदानन्द संदोह मोहापहारी, प्रसीद प्रसीद प्रभो मन्मथारी ॥

न यावद् उमानाथ,पादारबिन्दं, भजंतीह लोके परे वा नराणां
न तावत्सुखं शांति सन्तापनाशं, प्रसीद प्रभो सर्वभूताधिबासं ॥

नजामि योगं जपं नैव पूजां, नतोःहं सदा सर्वदा शंभु तुभ्यं
जराजन्म दुःखौध तातप्यमानं प्रभो पाहि आपन्नमामीश शंभो ॥

१९.

जहाँ ले चलोगे वहिं मैं चलूंगा
जहाँ नाथ रखदो वहिं मैं रहूँगा

ये जीवन समर्पित चरण में तुम्हारे
तुम्ही मेरे सर्वस प्रभू प्राण प्यारे
तुम्हें छोडकर और किसको कहूँगा ॥

न कोइ उलहना न कोइ अर्जि
करालो और करलो जो तेरी मरजी
जो कहना भी होगा तुम्हीसे कहूँगा ॥

दयानाथ दयनीय मेरी अवस्था
तेरे हाथ में मेरी सारी व्यवस्था
सहावोगे जो कुछ खुशीसे सहूँगा ॥

तुम्हारे हे दिन है तुम्हारी हि रातें
कृपा दृष्टि सब में श्री सद्‌गुरु कृपा तें
(नारायण प्रभु प्रेम पालन लहुंगा)
नारायण प्रभु प्रेम अविचल गहूँगा ॥

२०.

जय शिब ओंकारा भज जय शिब ओंकारा
ब्रम्हा बिष्णु सदाशिब अर्धांगि धारा ॥
ओम हर हर हर महादेब

एकानन चतुरानन पंचानन राजै
हंसासन गरुडासन बृषबाहन साजै ॥

दो भुज चारु चतुर्भुज दशभुज अति सोहै
तिनों रुप निखरतै त्रिभुवन - जन मोहै ॥

अक्षमाला बनमाला रुद्रमाला धारी
त्रिपुरारी कंसारी करमाला धारी ॥

स्वेताम्बर पिताम्बर बाघाम्बर अंगे
सनकादिक गरुडादिक भूतादिक संगे ॥

कर मध्ये सुकमण्डल चक्र त्रिशुलधारी
सुखकारी दुःखकारी जग पालनकारी ॥

ब्रम्हा बिष्णु सदाशिव जानत अबिबेका
प्रणवाक्षर में शोभित थें तिनों एका ॥

त्रिगुणस्वामी कि आरति जो कोहि नर गावै
कहत शिवानन्दस्वामी मन बान्छित फल पावै ॥

